

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til trafikministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Hvordan vil ministeren sikre, at betalingen for bilsyn og for eventuelle omstillingssyn alene dækker de samlede udgifter for gennemførelse af synet og ikke bliver brugt til at sikre staten en ekstra indtægt?

Svar:

Formålet med betaling for omstillingssyn er at skabe et incitament til, at bilerne fremstilles i en bedre klargjort stand, således at fremstillerne ikke i et for stort omfang lader Statens Bilinspektion gennemføre en totalgennemgang af ikke-klargjorte køretøjer i forbindelse med første fremstilling.

Dette forventes at indebære et fald i antallet af omstillingssyn, hvilket igen betyder, at der vil blive frigjort produktionskapacitet, der umiddelbart vil kunne anvendes til nedbringelse af ventetiderne.

Der er ikke nogen direkte sammenhæng mellem bilinspektionens udgifter og indtægter, idet indtægterne fra synsbetalingen optages på en særskilt konto på finansloven og dermed – uafhængigt af bilinspektionens udgifter – tilfalder statskassen.

Det skal i øvrigt i tilknytning hertil anføres, at det i bemærkningerne til lov nr. 382 af 18. maj 1994 om ændring af færdselsloven i forbindelse med indførelse af periodisk syn af personbiler fra 1. januar 1998 er forudsat, at prisen for syn skal sættes til den lavest mulige, således at indtægterne modsvarer de faktiske omkostninger ved at foretage synene, idet det dog samtidig blev forudsat, at bilinspektionens hidtidige overskud i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt også opretholdes efter 1. januar 1998.

Der skal således i forbindelse med indførelse af periodisk syn for personbiler foretages en beregning af synspriserne, således at bilinspektionens samlede indtægter ikke overstiger de faktiske omkostninger ved gennemførelse af syn, ud over hvad der er forudsat i ovennævnte bemærkninger til loven om indførelse af periodisk syn.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes oplyse den faktiske omkostning ved foretagelse af syn og af omstillingssyn, herunder hvilke elementer der indgår i beregningen.

Svar:

Statens Bilinspektion afholder dels omkostninger forbundet med synsgennemførelser, dels omkostninger forbundet med udøvelse af visse myndighedsopgaver. Myndighedsopgaverne er i hovedsagen deltagelse i § 77-eftersyn (færdselslovens § 77), undersøgelse af færdselsuheld samt afholdelse af køreprøver til storvogn. Det skal bemærkes, at for så vidt angår køreprøver, opkræves gebyr herfor af politiet.

Den faktiske omkostning ved syn kan ikke oplyses præcis i dag, idet den regnskabsmæssige registrering for nuværende ikke er tilrettelagt således, at udgifter er fordelt på bilinspektionens enkelte opgaver.

På grundlag af regnskabstal for 1994 kan der dog foretages beregninger af de gennemsnitlige direkte omkostninger ved synsgennemførelsen.

Ud fra medarbejdernes registrerede tidsanvendelser skønnes det, at omkostningerne ved syn udgør ca. 85 pct. af Statens Bilinspektionens samlede udgifter, der i 1994 udgjorde 110 mio. kr. De gennemsnitlige direkte omkostninger ved synsgennemførelse kan herved beregnes til ca. 160 kr. for små køretøjer og ca. 240 kr. for store køretøjer. Omkostningerne ved omstillingssyn er ca. halvdelen af ovenstående, idet omstillingssyn normalt gennemføres på den halve tid af et almindeligt syn.

Det skal fremhæves, at forrentning og afskrivning af produktionsudstyr og bygninger (i alt 71 synshaller, hvoraf 44 ejes af bilinspektionen) ikke er indregnet i omkostningerne, idet disse kun medtages i regnskabet for statsvirksomheder, hvilket Statens Bilinspektion ikke er. Dette forhold indebærer, at den reelle om-